

هفته وارہ رسالہ

سکون و رکونگی آیتونہ

ورومبے دا ولولئ

د الله ربُّ العالمن پاک کلام دومره زړه رانکونکے او روح تازه کونکے دے چې که څوک په محبت او ادب سره، په زړه پورې انداز کښې په توجه سره د قرآن کریم تلاوت کوي او د دي په ترجمه باندې غور کوي نو د الله پاک په رحمت سره دهغه د زړه بے حده سکون او قرار نصیب کيږي. په پاک کلام کښې داسې سکون دے چې دا د دنيا په هڅ يو څيز کښې نشته، زمونږه خوږ رب پخپله ارشاد فرمائي: زما په یاد کښې ” د زړونو سکون“ دے. په دې مختصره شان رساله کښې داسې آيتونه مبارک وړاندې کړے شوي دي کوم چې د خپلو معنو او مفهوم په لحاظ سره ډير واضح او زړه پورې دي. په دې آيتونو مبارکو کښې خاص طور د غم زيلو زړونو د پاره تسلي ده، د نا قرارو د پاره قرار، د پریشانه خلقو د پاره سکون او د غم وهلو د پاره د راحت ذريعه ده. شرط دا دے چې د زړه د سکون سره د سکون په ماحول کښې دا آيتونه مبارک او د دې ترجمه په ذهن او دماغو سره بيا بيا لولې او غور کوي چې الله پاک د خپلو بندگانو سره څومره محبت او د اشنایي اظهار کوي، د دې سره د يو شان موضوعاتو والا د آيتونو انتخاب د ډيري مودې راسې جاري وو. د مفتي اهل سنت محمد قاسم عطاري مُدَّظله العالی د داسې قسمه په يو ویديو کليپ ليدو ذهن جوړ شو چې اوس دا کار رانښکاره کړے شي. د الله پاک په توفيق سره في الحال د يو څو آيتونو مبارکو دا رساله وړاندې کولے شي، **إِنْ شَاءَ اللَّهُ الْكَرِيم!** دا لړۍ به روانه وي. الله پاک دې دا د ټول امت د پاره فائده

جوڙه ڪڙي او زما، زما د مور او پلار، استاذانو صاحبانو او ڊپير او مُرشد د بے حسابہ بجنبنی ذریعہ ڊي ڀي جوڙه ڪڙي۔

أَمِينَ بِجَاوِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

طالبِ غمِ مدينه وبقيع و بے حساب مغفرت

ابو محمد طاهر عطاري مَدَنِي عُنْفِي عَنْه

(شعبه: هفته وار رساله مطالعه)

12 شعبان شريف كال 1447 هجري، 1 فروري كال 2026

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى خَاتَمِ النَّبِيِّينَ،
أَمَّا بَعْدُ، فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ-

سُكُونُ وَرَكُونُكِي آيتونه

دعائے عطار: یا کریم ربہ! خوک چي دا رسالہ ” سکون و رکونکي آيتونه
“ ولولي يا واورى د هغه ژوند د سکون او د خوشحالي نه ډک کړي او هغه
سره د مور او پلار او خاندانه به حساب به جنت الفردوس ته داخل کړي او د
خپل خوږ اخري نبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ گاوند يې نصيب کړي-

أَمِينَ بِجَاهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

د دُرُودِ شَرِيفِ فَضِيلَت

د اخري نبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمان مبارک دے: ” د کوم مسلمان سره چي
د صدقي د پاره هيڅ نه وي هغه له پکار دي چي په خپله دُعا کښي دا وائي:
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَصَلِّ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ- دا
زکوٰۃ (يعني صدقه) ده او مؤمن چري هم په نيکي نه مريږي د دې پورې چي
جنت د هغه استوگنه شي-“ (ابن حبان، 130/2، حديث: 900)

د حديث شرح: کوم گس چي د صدقي کولو وس نه لري د هغه د رسول پاک
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د پاره د رحمت دُعا کول (يعني درود پاک ليرل) د هغه د پاره
صَدَقَه ده- (السراج المنير بشرح جامع الصغير، 232/2 مأخوذاً)

اے مدینے کے تاجدار اسلام   اے غریبوں کے نمکسار سلام
تیری اک اک ادا پہ اے پیارے   سو ڈرو ڈیں فدا ہزار سلام

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

پہ حافظانو باندی حیرانتیا ده

حضرت أبو الحسن احمد بن ابو حواري رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ پير عبادت گزار، دُنیا نه بے رغبتہ بزرگ وو، هغوئي فرمائي: ما د قرآنِ كريم تلاوت اوکرو او د هغې په يو يو آيت مبارک باندې مې غور اوکرو نو زه پير حيران شوم او ما د قرآنِ كريم په حافظانو باندې پير تعجب اوکرو چې هغوئي څنگه اوده کيږي څنگه گرځي راگرځي او د دُنیا په کارونو کښې څنگه مشغولېږي او هغوئي د الله پاک د پاک کلام تلاوت هم کوي- هغه چې کوم تلاوت کوي که په هغې پوهيدلے، د هغې حق يې پيژندلے، د هغې نه يې خوند حاصلولے او د هغې په ذريعه يې مُناجات (يعنې د الله پاک په دربار کښې دعاگانې) کولے نو د خوشحالی نه به د هغوئي خوبونه تښتيدلې وے چې مونږ ته څنگه دولت راعطا کړے شو او څنگه د عمل کولو توفيق راکړے شوے دے- (حلیة الاولیاء).

(رقم: 21/10، رقم: 14354)

د الله رَبُّ الْعَزَّة دې په هغوئي باندې رَحْمَت وي او د هغوئي په وسيله دې زمونږه بے حسابہ بخښنه وشي- اَمِينِ بِجَاةِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

ميرے رب کا کلام ہے قرآن   واہ کیا بات پیارے قرآن کی

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

اے د قرآنِ کریم عاشقانو! اللہ پاک پءِ اخري نبي، مكي مَدَنِي، مُحَمَّدِ عَرَبِي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ باندې د ٽولو نه افضل ڪتاب ”قرآنِ ڪريم“ نازل ڪرے، دا هغه د عظمت، برڪت او د رحمت والا ڪتاب دے چي پءِ دې ڪنبي د هر خيز بيان موجود دے پءِ دې پاڪ ڪلام ڪنبي د غيبو خبرونه، د دُنيا او د آخرت د بنه ڪولو طريقي او د مؤمنانو د پاره لويي لويي زيري دي۔ اے ڪاش چي روزانه د قرآنِ ڪريم تلاوت ڪول زمونبر معمول جوڙ شي او زمونبر هم د دې پاڪ ڪلام حقيقي خوند نصيب شي۔ آمين

20 ڪرته يي تڪرار او ڪرو

صحابي رسول حضرت ابو هريره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فرمائي: ما د نبي ڪريم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پءِ دربار ڪنبي د سفر پءِ وخت يوه شپه تيره ڪرله نونبي ڪريم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ”بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ“ ولوستل، بيا رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پءِ ٿرا شو د دې پوري چي زمڪي له يي تشريف يورلو، بيا يي 20 ڪرته ”بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ“ ولوستل، هر ڄل به چي هغوي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ولوستل نو ٿرل به يي د دې پوري چي زمڪي له به يي تشريف وړلو بيا يي ارشاد

و فرمائيلو: پء چا باندې چي رحمان او رحيم رحم اونكري ضرور هغه گس
پء نقصان پورته كونه كوونكو كنبي دء- (اخلاق النبي لاصبهاني، ص 111، حديث: 551)

د دې حديث پاڪ پء شرح كنبي دي چي نبي كريم **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** د
”**بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**“ د معنو د غور او فكر كولو د پاره د دې تڪرار او كرو
حڪه چي دا د قرآن كريم پء ٽولو رازونو كنبي شامله ده- (اتحاف السادة، 89/5)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

زمونره خور آقا و مولا، مكي مَدَنِي مصطفى **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** صاحب د قرآن
دء او هغوئي د قرآن كريم د ٽولو رازونو نه خبر دء- نبي كريم **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ**
وَسَلَّمَ د پاڪ كلام پء حقيقي معني او مفهوم باندې پوهه وو، د خپل امت د تعليم
او اصلاح د پاره داسي قسمه ڊيري واقعي پء حديثونو مباركو كنبي بيان شوې
دي-

د قرآن خوند نه به بے اختياره ژریدلو

د ٽولو مسلمانانو د خورې مور جاني حضرت بي بي عائشه صديقه **رَضِيَ اللهُ عَنْهَا**
نه روايت دء چي زما والد محترم حضرت ابو بكر صديق **رَضِيَ اللهُ عَنْهُ** چي به
كله د قرآن كريم تلاوت كولو نو د هغوئي **رَضِيَ اللهُ عَنْهُ** به پء خپلو اونكو باندې
اختيار نه وو (يعني پء سلگو سلگو به يي ژرل)-

(شعب الايمان، 493/1، حديث: 806)

د الله پاڪ د كلام لذت (خوند)

خوبرو او محترموا اسلامي ورونو! دا حقيقت دے چي د زرو قدر د زرگر سره وي (يعني د سرو زرو پة قدر زرگر بنه پوهيري)، دغه شان د الله پاڪ پة پاڪ كلام قرآنِ كريم كنبني غور او فكر كول د هر چا د وس خبره نه ده بلڪي دا صرف علمائے كرام كثرهُمُ اللهُ (يعني الله پاڪ دې د دوئي شميره زياته كړي) كولے شي حُكّه چي د هغوئي سره د غور او فكر والا سوچ، عقل او پوهه وي، د الله پاڪ پة فضل او كرم سره كه زمونږه هم د قرآنِ كريم د تلاوت او د دې د معنو او مفهوم حقيقي معرفت (يعني پيژندنه) نصيب شي نو پة دې پاڪ كلام كنبني داسي خوند دے كوم چي د دنيا پة هيخ يو خيز كنبني نشته بلڪي زړه غواړي چي بس صرف د قرآنِ كريم تلاوت كوي، د مسلمانانو د دريم خليفه حضرت عثمانِ غني رَضِيَ اللهُ عَنْهُ پة باره كنبني دي چي هغوئي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ به د قرآنِ كريم تلاوت دومره زيات كولو چي د قرآنِ كريم نُسخه (د زيات استعمال) سره شهيده شوه- (البدایه والنهایه، 307/5) حضرت عثمانِ غني رَضِيَ اللهُ عَنْهُ فرمائي: ” كه ستاسو زړونه پاڪ وے نو پة قرآنِ كريم به چرې هم نه مريدل او زما هيخ يوه ورخ يا شپه هم د قرآنِ مجيد د تلاوت كولو نه بغير تيږول خوبنه نه ده.“ (حلیة الاولیاء، 350/7، رقم: 10813) د الله رَبُّ الْعَزَّتِ دې پة هغوئي باندې رحمت وي او د هغوئي پة وسيله دې زمونږه بے حسابه بخښنه وشي-

أَمِينِ بِجَاهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

سُبْحَنَ اللهُ! ڪاش ڇي د جامع القرآن، د مسلمانانو د دريم خليفه حضرت عثمان بن عفان رَضِيَ اللهُ عَنْهُ پءِ وسيله زمونڙه هم د قرآن پاڪ د تلاوت شوق او ذوق نصيب شي- ڪاش ڇي زمونڙه هم د قرآن ڪريم حقيقي خوند او روحاني سڪون نصيب شي-

تمهين کوجامع قرآن کا حق نه ديامنصب عطا قرآن کو کر کے جمع کی اُمت کو آسانی

(وسائل بخشش، ص 584)

پءِ غورونو ڪنبې به يي ڳوٽي ٿومبلي

پءِ روايت ڪنبې دي ڇي د الله پاڪ خورنبي حضرت موسيٰ ڪليم الله عَلَيْهِ السَّلَام ڇي به ڪله د الله پاڪ سره پءِ ڪوه طور ڪلام اوکرو او واپس به يي د خلقو خوا له تشريف راورلنو (د الله پاڪ سره د ڪلام د خوند پءِ وجه به يي) د خلقو د خبرو اوريدو نه ويره محسوسوله او پءِ خپلو غورونو مبارکو ڪنبې به يي ڳوٽي ٿومبلي - (منهاج العابدین، ص 44)

خورو او محترموا اسلامي ورونو! د انبيائے ڪرامو عَلَيْهِمُ السَّلَام، د صحابه ڪرامو عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان او د اوليائے ڪرامو رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِم داسي بے شميره واقعي پءِ ڪتابونو ڪنبې موجودي دي، ڇي هغوئي به ٽوله ٽوله شپه د الله پاڪ د ڪلام نه خوندونه اخستل او دي لذت ڪنبې به يي داسي ذوق موندلو ڇي هغوئي ته به د اوردو شپو د تيريدو هڏو پته نه لڪيدله-

يو طرف ته د دې پاڪو هستيانو پاڪ حالتونه وو او بل طرف ته مونڙ يو، ورومبے خو زمونڙ د گنهگارانو د قرآنِ ڪريم د تلاوت سعادت ڊير ڪم نصيب ڪيري، ڪه توفيق نصيب هم شي نوزرہ موي چي زرزرد قرآنِ ڪريم ختم اوڪرو- بيا بيا پة ڦله باندې قرآنِ ڪريم لولو خو زرہ د دُنيا پة خيالونو او ڏهن پة نوو سوچونو ڪنبي مشغول وي- پة توجه نة لرلو او د زرہ نه د الله پاڪ د ڪلام د تلاوت نة ڪوونڪو پة باره ڪنبي يو عبرت ناڪ روايت ولولي او عبرت حاصل ڪري:

آيا ستا پة نزد زما هيخ مرتبه نشته؟

حضرت شيخ ابو طالب مڪي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائي چي ما پة تورات ڪنبي د الله پاڪ دا فرمان ولوستلو، الله پاڪ بنده ته ارشاد فرمائي: ”اے زما بنده! آيا تاله زما نه حيا نة درخي؟ ڪه تة پيدل روان يي او تا ته د يو دوست يا ورور خط راشي نو تة د هغي د لوستلو د پاره د لاري نه اخوا ڪنبي، بيا د هغي يو يو ٽڪے پة غور لولي چي چرته پڪنبي ڇه ڇيز پاتي نة شي او دا زما ڪتاب دے، ما دا ستا طرف ته نازل ڪرے دے، لڙ خو وگوره چي ما پة دې ڪتاب ڪنبي تا ته ڇومره ڪمونه عطا ڪري دي او هغه مې بيا بيا ڏڪر ڪري دي چي تہ پة هغي ڪنبي غور او فڪر اوڪري؟ بيا هم تا مخ اڀرلے دے- آيا زما حيثيت ستا پة نزد د خپلو هغه ورونو نه هم ڪم دے؟ اے زما بنده! ڪله چي ستا ڇوڪ ورور ستا پة خوا ڪنبي ڪنبي نو تہ د هغه طرف ته پوره توجه ڪوي او د هغه

خبره د زر۽ نه اورې چې كه يو گس ستا سره خبرې كوي ياپ۽ بل يو څيز كښي
د مشغولولو كوشش كوي نو ته هغه پ۽ اشاره باندي چپ كوي او دلته زه تا ته
د رحمت نظر كووم او تا ته خطاب كووم خو ته يې چې زما نه دې مخ اړوله
دے، بس تا زه د خپل ورور نه هم د كمې مرتبې والا گڼله يم۔ (قوت القلوب، 109/1)

مبارك كتاب

خوږو او محترموا اسلامي ورونو! د قرآن كريم تلاوت پ۽ پوره شوق، د زر۽ د
خوشحالي او عاجزي او انكساري سره كوي او كه ترجمه كنز الايمان يا د كنز
العرفان اسانه ترجمه مو مخې ته وي نو بعضې آيتونه مبارك د معني پ۽ لحاظ سره
دومره عام فهم وي (يعني انسان پري زر پوهيدے) چې انسان لږ ساعت ايسار
شي او غور او كړي نو هغه به پرې پوهه شي چې ” زما كريم رب ما ته څه
فرمائي“ دغه شان ځيني آيتونه مبارك دومره زر۽ ته د راحت او سكون
رسوونكو زيرو والا وي چې كه غور پرې او كړے شي نو د الله پاك د رحمت
له وجې به د سترگو نه اوښكې روانې شي چې چرته زه غافله او ناراسته انسان
او چرته زما رحيم او كريم پروردگار، د تلاوت كولو پ۽ وخت د ژرېدو كوشش
كول پكار دي پ۽ حديث پاك كښي دي: بے شكه دا قرآن د حزن سره نازل
شوه دے، لهدا چې كله تاسو دا لولئ نو ژاړئ او كه ژرېدے نه شي نو
ژرېدونكے شكل جوړ كړئ۔ (ابن ماجه، 291 / 2، حديث: 3731)

د غم د حالت پيدا کولو طريقه

د قرآن کریم د تلاوت کولو په وخت په زړه کښې د غم پيدا کولو طريقه دا ده چې انسان په قرآن کریم کښې موجود نصيحتونه، ويروونکې خبرې او لوظونه ياد کړي، بيا د الله پاک په حکمونو او د منع کړې شوو خبرو په باره کښې په خپلو بې خيالو باندې غور او کړي نو يقيناً چې د هغه په زړه کښې به غم پيدا شي او د سترگو نه به يې اوبښکې روانې شي- او که نه غم وي او نه اوبښکې بهيري لکه څنگه چې د صفا زړونو والو زړونه ژريري نو بيا هغه له په نه ژریدو او نه غمژن کيدو ژریدل پکار دي ځکه چې دا (يعنې د زړه سختي) د ټولو نه لوی مصيبت دے- (احياء العلوم، 1/368)

چرته داسې هم کوئ

د الله پاک د کلام د تلاوت په وخت د ظاهري او د باطني آدابو په خيال ساتلو غور او فکر کوئ چې د قرآن کریم د تلاوت هم دا مقصود دے، په قرآن کریم کښې په څومره آيتونو مبارکو کښې د غم زيلو د پاره د راحتونو بيان دے په څومره آيتونو مبارکو کښې د بے آسرو د پاره آسره ده- لږ غور او کړئ چې الله رَبُّ الْعَالَمِينَ زما په ذات کښې خپل څومره نعمتونه ايبودي دي، رَبِّ كَرِيمٍ په دې دُنیا کښې زما د پاره څومره اسانۍ پيدا کړې دي که زه خپل دا مختصر ژوند د هغه د رضا مطابق تير کړم نو زما د پاره به په قبر او حشر کښې داسې د عيش او عشرت ذريعه وي کوم چې به نه يوي سترگې ليدلي وي او نه به يو

غور اوريدلي وي۔ زما رَبِّ کریم د قرآنِ کریم پښه شکل کښې زما د لار ښودنې د پاره څومره د عظمت او شان والا کتاب ما ته راعطا کړې دے۔ د دې برکتې کتاب پښه زيارت کولو لږ سوچ خو اوکړئ چې دا هغه پاک کتاب دے چې د دې د الله پاک پښه کلام کيدو کښې د يوې ذرې برابر شک هم نشته، د دې پاک کلام مقام او مرتبه دومره اوچته ده چې دې مبارک کتاب له د لاس وروړلو د پاره طاھر (يعنې پاک) کيدل ضروري دي، هر گس دې مقدس کتاب له لاس نشي وروړلې بلکې حکم دے چې ورومبه اودس اوکړي او بيا پښه ظاهري توگه صفا سوتره شي او بيا پاک کلام له لاس وروړي۔

اوس قرآنِ کریم پښه لاس کښې راواخلئ او لږ سوچ اوکړئ چې يقيناً دا هغه پاک کلام دے د کوم هر يو تکه چې زمونږ د خوږ او اخري نبي مكي مَدَنِي مُحَمَّد عَرَبِي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پښه ژبه مبارکه باندې ادا شوه دے، زه د خپل رَبِّ شکر څنگه ادا کړم چې هغه ما ته د دې پاک کلام نه يواځې د لوستلو اجازت عطا کړې دے بلکې پښه لوستلو، زيارت کولو، ښکولو او لاس وروړلو باندې يې هم زما د پاره ډير اجر او ثواب ساتلے دے زما د رَبِّ پښه ما باندې څومره لوي احسان دے۔ **الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَىٰ إِحْسَانِهِ وَكَرَمِهِ**

پاک کلام له لاس وروړل څنگ دي؟

اعلیٰ حضرت، امام اهلسنت، مولانا شاه امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائي: مصحف (يعنې قرآن) شريف د تعظيم د پاره د سر او سترگو او سينې سره

لگول او بنگلول جائز او مستحب دي چې دا د هغه اعظم شعائر (يعني د الله پاک د ټولو نه د لويي نخبو) نه دے او د شعائر تعظيم د تقوی القلوب (يعني د زرونو د پرهيزگاری) نه- (فتاوی رضويه، 356/22)

د مسلمانانو دويم خليفه، حضرت عمر فاروق اعظم رَضِيَ اللهُ عَنْهُ به روزانه سحر مصحف (يعني قرآن کریم) بنگلولو او فرمائيل به يې: دا زما د رَبّ وعده او د هغه کتاب دے- د مسلمانانو دريم خليفه حضرت عثمان غني رَضِيَ اللهُ عَنْهُ به هم قرآن کریم بنگلولو او د مخ سره به يې لگولو- (در مختار، 634/9)

خوبرو او محترموا اسلامي ورونوا! د صحابه کرامو رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ مبارک انداز زمونږ د پاره رول ماډل (يعني بهترين مثالونه) دي- کاش چې مونږه هم روزانه کم از کم يو ځل قرآن کریم په لاس کښي راخلو، بنگلوو يې او د سترگو سره يې لگوو- د الله پاک په رحمت سره څه پته لگي که د دې په برکت د قيامت په ورځ زمونږ د وجود هغه اندامونه کوم چې د قرآن کریم سره لگيدلي وي هغې ته د دوزخ وورنه ورنزدې کيږي، چې هغه اندامونه د دوزخ وورنه سيزي نو نور اندامونه به څنگه سيزي؟

بارِ جنت خدا سے پائے گا   نارِ دوزخ میں وہ نہ جائے گا

واہ کیا بات ماہِ قرآن کی   جو حقیقی ہے عاشقِ قرآن

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!   صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

د قرآنِ پاڪ پت رازونه او نخبني

يو بزرگ رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائي: زه يوسورت شروع ڪووم او په هغي ڪنبني د يوې داسي خبري مشاهده ڪووم چي د سحره پوري ولاريم او هغه سورت نه پوره ڪيري- دغه شان چي به ڪله ڄينو بزرگانو د قرآنِ ڪريم يو آيت ولوستلو او زره به يي هغه طرف ته متوجه نه وونو هغه به يي بيا ولوستلو- (احياء العلوم، 1/375)

د ظالم د پاره غشه او د مظلوم د پاره مرهم

د ڪرورونو شافعيانو امام، حضرت محمد بن ادریس المَعْرُوفِ اِمَامِ شَافِعِي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائي: د قرآنِ ڪريم هريو آيت د ظالم په زره ڪنبني غشه او د مظلوم د زره د پاره مرهم دے- عرض او ڪرے شو: هغه ڇنگه؟ ارشاد يي و فرمائيلو: الله پاڪ په 16 سپاره، سورة مريم ڪنبني فرمائي: ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾ (پ 16، سورة مريم: 64) [مفهوم] ترجمه ڪنز العرفان: ”او ستا رب هيروونڪه نه دے-“

د ماتو زرونو اُميد جو ريدونڪه آيت مبارڪ

اے د قرآنِ ڪريم عاشقانو! د ديار لسمي سپاري د سورة يوسف په آيت نمبر 86 ڪنبني د الله پاڪ د خوڙ ني حضرت يعقوب عَلَيْهِ السَّلَام د ڪمال عاجزي او انڪساري ذڪر دے، الله پاڪ فرمائي: ﴿قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ﴾ [مفهوم] ترجمه ڪنز العرفان: يعقوب ووئيل: زه خود خپلي پریشانی او غم فرياد هم الله ته ڪووم-

مهرباني اوکړئ د دې آيت مبارک په باره کښې لږ ايسار شئ،

لږ غور اوکړئ!!!

کيدے شي چې تاسو په يوه سخته کښې راگيرئ، د خه بيماري ښکاري، په خه افت او مصيبت کښې راگيرئ، د خه ازمينت نه تيريرئ يا د قرض بوج د خلقو سره سترگو لگولو ته نه يې پرېښودئ، په داسې خه قسمه حالت کښې هم لږ د دې آيت مبارک تلاوت اوکړئ او لږ شان ايسار شئ، لږه د دې ترجمه په اطمینان سره ولولئ او سوچ اوکړئ چې په دې مبارکو لفظونو کښې خومره خوند او مزه او په الله پاک د توکل او اعتماد بيان دے۔ د دې آيت مبارک ترجمه په خيال کښې راولئ او په تنهائې کښې د الله پاک په دربار کښې په ژړا ژړا عرض اوکړئ:

”اے زما مولیٰ! زه خود خپلې پریشانی او غم فریاد هم تا ته کووم۔ اے زما مولیٰ!
زه په خه حال کښې يم ته د هر خه نه خبر يې“

کيدے شي چې د حالاتو د تنگۍ او د نا قراری حالت په وجه ستاسو د سترگو نه اوښکې روانې شي يقيناً چې دغه د قلبيدو ساعتونه دي، دغه وخت رحمتونه نازليرې، دا غنيمت وگنئ او د خپل زړه مُرادونه جائزې دعاگانې د رَبِّ الْعِزْتِ په دربار کښې پيش کړئ هغه کریم ذات زمونږ طرف ته هر وخت هر ساعت متوجه دے صرف مونږ له توجه کول پکار دي، بيا وگورئ چې څنگه ستاسو پریشانی ختميرې: مولانا حسن رضا خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائي:

ڪيون ڪر نه ميرے ڪام بنين غيب سے حسن

بنده بهي هون تو ڪيسے بڑے ڪار ساز ڪا

(ذوق نعت، ص 18)

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَي مُحَمَّدٍ

د بے آسرو، غم زيلو، غمڙنو د پاره زيرے

الله پاڪ پة 20 سپاره سورة التمل آيت نمبر 62 ڪنبي ارشاد فرمائي:

﴿ اَمَّنْ يُجِيبُ الْوَسْطَرَّ اِذَا دَعَاهُ وَيُكْشِفُ السُّرَّءَ ﴾ [مفهوم] ترجمه ڪنزل العرفان: ”يا هغه بهتر

دے شوڪ چي د مجبوره فرياد اوري چي ڪله يي ياد ڪري او بدي لري ڪوي-

د الله پاڪ د دي فرمان عاليشان پة تفسير ڪنبي يو عارف (يعني د الله پاڪ

پيڙنگلورونڪے بزرگ رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ) فرمائي: دلته د مجبور او بے وسه نه مُراد هغه

گس دے ڪوم چي د الله پاڪ پة دربار ڪنبي حاضر شي او دُعا او ڪري خود

ڄان او د الله پاڪ ترمينڄه د خپلي ڄه نيڪي طرف ته نه گوري د ڪومي پة

وجه چي هغه د ڄه خيز (يعني انعام) حقدار جو پيدے شي بلڪي داسي عرض

دي او ڪري: اے زما پروردگار! ما ته بغير د ڄه بدلي نه هغه خيز راعطا ڪري-

(قوت القلوب، 2/586) صوفياے ڪرام رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ فرمائي چي د زره نا قراري د دُعا د

قبليدو د پاره اڪسير (يعني ڊيرا اثر لرونڪي) ده-

مهرباني اوکړئ د دې آيت مبارک په باره کښې لږ ايسار شئ،

لږ غور اوکړئ!!!

لږ غور اوکړئ چې الله پاک په دې آيت مبارک کښې خپلو ټولو بندگانو ته څنگه د خپل فضل او کرم اُميد ورکوي، هغه دعاگانې د ټولو اوري خود مجبور او د بے اَسرې دُعا په خصوصيت سره اوري او نۀ يواځې اوري يې بلکې د هغۀ دُعا قبلوي او د هغۀ پرېشانه کوونکے هر يو څيز د هغۀ نه لرې کوي.

په تنهائې کښې په شوق سره د قرآن کریم په زيارت کولو دا آيت مبارک يا د دې ترجمه ولولئ او بيا خپله يوه يوه پرېشاني، غمونه، دردونه، خپل ودریدلي کارونه او د ځان او د خپلو عزيزانو بيمارۍ بلکې داسې مرضونه د کومو په باره کښې چې ډاکټرانو جواب درکړے وي هغه ټول په ذهن کښې راولئ او دا آيت مبارک بيا بيا ولولئ او د الله پاک په دربار کښې عرض اوکړئ:

اے زما مالکه! زه کمزور یم، بے وسه، بے اَسرې، غم زیلے، د دَر دَر دَغرو وهله ستا په دربار کښې حاضر شوے یم ستا په دربار کښې هر مجرم ته پناه ميلاؤيرې زه ستا د نبی [صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ] اُمتي، ستا بنده یم، ما ستا دربار ته خپله مجبوري راوړې ده ما د درد د دَغرو نه بچ کړې زما مولی ستا نه علاوه زما څوک هم نشته- هم ته زما اَسره يې- بيا وگورئ چې زړه ته مو څومره

سکون او راحت حاصل ٿيڙي۔ مولانا حسن رضا خان رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ خومره ٻنڪلي خبره ڪڙي ده:

اس ٻه ڪسي ميں دل ڪومرے ٿيڪ لگ گئي شہرہ ساجور حمت ٻه ڪس نواز ڪا

(ذوقِ نعت، ص 17)

ڪله هم محرومه نه یم پاتي شوے

د الله پاڪ خور ٻي حضرت زڪريا عَلَيْهِ السَّلَام د الله پاڪ په دربار ڪنبي د نيڪ خوي د پاره دُعا او ڪره، په هغه مبارڪه دُعا ڪنبي د ڊيري عاجزي او انڪساري په اظهار ڪولو او د الله پاڪ په رحمت باندي د ڊير ناز په انداز ڪنبي عرض ڪوي: ﴿وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا﴾ [مفهوم] ترجمه ڪنزل العرفان: او اے زما ربه! ما چي تا نه دُعا ڪڙي ده نو ڪله محرومه نه یم پاتي شوے۔ (پ 16، سورة مريم: 4)

مهرباني او ڪڙي د دي آيت مبارڪ په باره ڪنبي لڙ ايسار شيءَ،
لڙ غور او ڪڙي!!!

خور ٻو او محترم اسلامي ورونو! الله پاڪ دعا ڪانپي ضرور قبلوي خاص طور د نيڪانو او د هغوي نه هم زيات د انبيائے ڪرامو عَلَيْهِمُ السَّلَام، خو په دي مبارڪو الفاظو باندي غور او ڪڙي چي په الله پاڪ باندي د خومره ڪامل يقين (يعني پوره باور) او د توڪل اظهار دے، ڪه نن مونڙ هم په خپلو ازمينستونو، افتونو او مصيبتونو ڪنبي د در در د غرو خور ٻو او د مختلفو سفارشونو په ذريعه د خپلو

مسئلو د هوارولو پڻه ڄاڻي د ٽولو نه وڙومبي د الله پاڪ پڻه دربار ڪنبي پڻه پوره يقين سره زاري ٿڙا اوکرو او عرض اوکرو، ڄه پته لکي چي لاسونه مولا پڻه هوا ڪنبي لاندڻ نه وي راغلي او زمونڙه ضرورتونه او حاجتونه پوره ڪڙي شي خودي د پاره ڪامل يقين شرط دے۔ که د نارينه اولاد ارمان وي نو د ربُّ العزت پڻه دربار ڪنبي دُعا اوکري او ڍير پڻه عاجزي سره پڻه ٿڙا ڪنبي د حضرت زکريا عَلَيْهِ السَّلَام ادا ڪڙي شوي مبارڪ الفاظ بيا بيا ووايئ ڪيدے شي چي ستاسو د پاره هم د ڪرم دروازه برسيره شي او د زڙه مُرادونه مو پوره شي۔ اميرِ اهلِسُنَّت د دعوتِ اسلامي باني حضرت علامه مولانا محمد الياس عطار قادري دَامَتْ بَرَڪَاتُهُمُ الْعَالِيَه عرض ڪوي:

ها تها ٺهڻي هي بر آئي هر تدعا   وه دعاؤں ميں مولیٰ اثر چاهي

(وسائلِ بخشش، ص 513)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

ڪله چي د ظالم د ظلم نه تنگ شي

خُدائے دڻي نه ڪڙي که چڙي د ظالم د ظلم زور برداشت ڪولو سره مو د برداشت ڪولو حوصله ختمه شي نو د حضرت نُوح نجي اللهُ عَلَيْهِ السَّلَام ادا ڪڙي شوي مبارڪ الفاظ ڪوم چي پڻه دڻي آيت مبارڪ ڪنبي دي دا يا د دڻي ترجمه ولولئ او خپل زڙه له اُميد و رکڙي۔ پڻه 27 سپاره، سورة القمر آيت نمبر 10 ڪنبي دي:

﴿ اِنَّ مَغْلُوبًا فَاتَّصَرَ ۝ ﴾ [مفهوم] ترجمه کنز العرفان: زه مغلوب یم نو ته (زما) بدله

واخلي-

مهرباني اوکړئ د دې آيت مبارک په باره کښې لږ ايسار شی،

لږ غور اوکړئ!!!

د دې آيت مبارک ترجمه په ذهن کښې ساتئ او د الله پاک په دربار کښې عرض اوکړئ: يا الله پاکه! زه د ظالم د ظلم زور نه تنگ شوم، په ما کښې د هغه د مقابلې طاقت نشته نو هم ته زما هر خه يې مولی زه مغلوب یم ته زما بدله واخلي-

زما مالک او مولی! نفس او شيطان ډير سرکشه او ظالمان دي دوئي په گناهونو کښې په اخته کولو ما د هلاکت ژورې کڼدې ته غورځول غواړي په ما کښې د دوئي سره د جگړې طاقت نشته، مولی ته زما بدله واخلي، ما له همت راکړې، ما له طاقت راکړې چې زه د دې ظالمانو د پنډې نه ووځم او ستا په لار روان شم، ستا د خوږ اخري نبي مکي مَدَنِي مُحَمَّد عَرَبِي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په سُنْتُو باندي روان شم، د نيکۍ دعوت ورکړم، د دعوت اسلامي ديني کارونه اوکړم، د گناهونو نه بچ شم، ستا د پاک کور (يعنې د جوماتونو) ابادولو د پاره ټولو ته د نمونځ دعوت ورکړم، د سحر د نمونځ د پاره راپاخول هم اوکړم، مولی نفس او شيطان غالب شول، زه مغلوب شوم، اے زما مولی! ته زما بدله واخلي-

شيطان سپه دے

سَيِّدُنَا امام محمد بن محمد بن محمد غزالي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ په خپل ڪتاب مِنْهَاجِ الْعَابِدِينَ ڪنبي ليکي دي: يو بزرگ رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائي: د شيطان د تبتولو هم دا طريقه ده چې د الله پاڪ پناه غوارې څڪه چې شيطان يو سپه دے كوم چې الله پاڪ په تاسو مسلط ڪرے دے كه تاسو د دة سره په جگړه او د دة په تبتولو لگيا شوى نو ستري به شى او دا سپه به ستاسو نه وگتي او تاسو به چيچي او زخمي كوي به مولهذا د دې سپي د مالڪ يعنې د الله رَبُّ الْعِزَّةِ طرف ته رجوع كول بهتر دي د پاره د دې چې هغه دا ستاسو نه لرې ڪري-

(منهاج العابدین، ص 46)

نفس و شيطان هوگئے غالب ان کے چنگل سے تُو چھڑا يارب

(وسائلِ بخشش، ص 79)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

الله پاڪ ته حواله

دا رشتيا دي چې ”د قسمت غوته د تدبير نوڪان چري هم نشي پرانستلے“ الله پاڪ چې ڇه زمونڊ په قسمت ڪنبي ليکي دي هغه به ضرور مونڊ ته ميلاؤ ڀيري خو كه مونڊه د الله والو انداز او واقعات وگورو نو حيران به شو چې څنگه هغوي خپلي معاملې الله پاڪ ته سپارلې وې او د هغوي ڪارونه به ڪيدل حضرت ابراهيم عَلَيْهِ السَّلَام د تفويض [يعنې د خپلو ڪارونو الله

پاڪ ته د سڀارلو! اعلى مقام ته رسيدلے وو، د حضرت ابراهيم عَلَيْهِ السَّلَام د شهيد ڪولو د پاره چي ڪله بد بخته نمرود د دُنيا د ٽول نه لوتِي وور بل ڪپرو او هغوئي يي هغي ته وغور ڇولو نو وور ته د رسيدو نه مڃڪنبي د فربتو سردار حضرت جبرائيل امين عَلَيْهِ السَّلَام حاضر شو او عرض يي اوڪپرو: ڪه زما د مدد ضرورت وي نو وفرمايے نو حضرت ابراهيم عَلَيْهِ السَّلَام وفرمائيل: د مدد ضرورت دے خو تاسو ته نه خپل رَبّ ته دے حضرت جبرائيل عَلَيْهِ السَّلَام عرض اوڪپرو بيا د هغه پءُ دربار ڪنبي عرض اوڪري: حضرت ابراهيم عَلَيْهِ السَّلَام چي پءُ دې باندي ڪوم جواب ارشاد وفرمائيلو هغه د سرو زرو پءُ اوبو د ليڪلو قابل دے، حضرت ابراهيم عَلَيْهِ السَّلَام ارشاد وفرمائيلو: زما د حال نه زما رَبّ خبر دے زما د عرض ڪولو حاجت نشته- (تفسير كبير، پ 17، الانبياء، تحت الآية: 68، 158/8)

جانتا ہے مير اربِ جليل آگ میں جاتا ہے اس کا خليل

خورو او محترموا اسلامي ورونو! پءُ ڪوم ڪار چي د خطري ويره وي نو پءُ هغي ڪنبي دا اراده ڪول چي الله پاڪ دي د بهتري حفاظت اوڪري- دې ته تفويض وٽيلے شي او دا د تصوف يوه خاص اصطلاح ده، يقيناً چي د الله پاڪ پءُ دربار ڪنبي دُعا ڪول د تقدير خلاف نه دي خو مونڙ خو د خپلو معاملو پءُ باره ڪنبي پءُ سوچ ڪولو ڪولو د Over Thinking (يعني ژور سوچ) بنڪار ڪيرو، د لور د پيدا ڪيدو نه چي خبر شو نو ڇيني نادانه هغه وخت د لور د پالنې، د داج او د واده وغيره پءُ باره ڪنبي تش سوچونه ڪوي او خفه ڪيري او د لور پءُ پيدا

ڪيدو د افسوس ڇرگندونه ڪوي ڪومه ڇي د غير مسلمو طريقه ده لور د الله پاڪ رحمت او لوئي نعمت دے پءِ دي باندې د هغه شڪر ادا ڪول پڪار دي۔ پته نءِ لگي ڇي داسي د امروزه ژوند څومره ڪارونه دي د ڪومو پءِ باره ڪنبي ڇي مونز ڊير د مخڪنبي نه سوچونه شروع ڪوو او بيا ترينه هم پڇيله نتيجه راوباسو او پءِ غمونو او پرڏشانو ڪنبي اخته ڪيرو۔ پءِ داسي موقع باندې د الله پاڪ د بنڪلي پاڪ ڪلام طرف ته توجه ڪوي او د 24 سيپاري د سورة المؤمن آيت نمبر: 44 نه مدد اخلي او ڄان ته وايي: (لکه څنگه ڇي ارشاد دے:)

﴿وَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْحَنِيفِ ۙ فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهَا ۚ لَنْ يَكْفُرَ بَدْعُنَا لِشَيْءٍ أَلْفَوْهُوَ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِصَيْرَاتِ الْعِبَادِ ۙ عَلِيمٌ﴾ [مفهوم] ترجمه ڪنڙ العرفان: او زءِ خپل ڪارونه الله ته سپارم، بے شڪه الله بندگان ويني۔

مهرباني اوڪريءِ د دي آيت مبارڪ پءِ باره ڪنبي لبر ايسار شيءِ،

لبر غور اوڪريءِ!!!

د زرءِ د سڪون او پءِ زرءِ پوري انداز ڪنبي پءِ تنهائي ڪنبي د دي آيت مبارڪ پءِ ترجمه باندې غور اوڪريءِ او يو يو لفظ يي ادا ڪريءِ او دا خوند محسوس ڪريءِ د ڪوم ڇي پءِ دي آيت مبارڪ ڪنبي بيان دے، پءِ دي ڪنبي موجود الفاظ څومره د ڍاڍ گيرني او حوصله اوچتونڪي دي۔ ڪه **مَعَاذَ اللَّهِ!** پءِ ڪور ڪنبي د اولاد پءِ پيدائش باندې د هغوي د پالنې د خرچونءِ لرو پءِ شڪل ڪنبي نفس او شيطان وسوسي دراچوي نو خپل ڄان ته ووايي: زما رب روزانه ميري ته خَس او هاتي ته مَن عطا ڪوي هغه به ما څنگه محرومه ساتي۔ عارضي

ازمِيننت دے او دا وخت به هم تير شي- د يو وهيل مهِي [يعنِي ڪب] خوراڪ روزانه پڻ تَنونو دے خو زما رَبِّ ڪريم د سمندرونو پڻ وينس ڪنبِي هم خپل هُغه مخلوق ته رزق عطا ڪوي، هغه به يِي ما ته هم را ڪرِي بلڪي پڻ دُنيا ڪنبِي پيدا ڪيدونڪے هر زنده سر [يعنِي ساه لرونڪي] ته چي خومره موده پڻ دُنيا ڪنبِي اوسيدل دي هُغه همره رزق يِي د هغوِي پڻ قِسْمَت ڪنبِي ليڪلے دے او ورته به ميلاؤيري- لهُذا زه وِلِي د ماشومانو پڻ زيڙيدو يا د لور پڻ پيدا ڪيدو د هغِي د واده يا د داج وغيره پڻ معاملو باندِي فِڪر او ڪرم چا چي د مور پڻ خِيته ڪنبِي هغوِي ته رزق ورڪرے دے هم هغه به هغوِي ته دُنيا ته د راتللو نه پس هم رزق ورڪوي- د يو گس نه پوڻتنه او ڪرے شوه: تڻ د ڪوم خائے نه خوراڪ ڪوي؟ هُغهُ د خپلي خُلِي طرف ته اِشاره او ڪرھ او اوڻِي وئيل: چا چي دا جرنده جوڙه ڪرِي ده هغه د دي د ورڻ ڪولو د پاره غله هم را ڪوي- (الستطرف،

124/1

هماري بگڙي بنِي اُن ڪے اختيار ميں هے

پيرد اُنهيں ڪے هيں سب ڪاروبار هم بهي هيں

طمع د الله نه ساتي

حضرت امام غزالي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائي: ڪله چي تڻ خپله معامله الله پاڪ ته حواله ڪرِي او د هُغهُ نه سوال ڪوي چي هغه ستا د پاره هُغه خيز مقرر ڪرِي پڻ ڪوم ڪنبِي چي ستا خير وي نو ستا به هم خير او بهتري نصيب ڪيري- آيا

تہ نۂ گورې چې د الله پاڪ خورنبي حضرت موسیٰ کلیم الله عَلَيْهِ السَّلَام چې کلہ

دا الفاظ ﴿وَأَقْوَصُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾

[مفہوم] ترجمہ کنز العرفان: ” او زہ خپل کارونہ الله تہ سپارم، بے شکہ الله

بندگان ویني۔“ (پارہ: 24: سورہ مؤمن: 44) ادا کړل نو د هغې نه فوراً پس پۀ بل آیت

مبارک کښې موجود دي چې الله پاڪ هغوي د فرعون د بدو نه بچ کړو او پۀ

دښمنانو يې د هغوي مدد اوکړو۔ (منہاج العابدین، ص 246 مفہوماً)

ارادے جن کے پختہ ہوں نظر جن کی خدا پر ہو

تلاطم خیز موجوں سے وہ گھبرایا نہیں کرتے

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

د امير اھلسنت د حضرت علامہ عالميہ فرمان

د اختر خوشحالی او غريبانان

که ممکن وي نو د خپل جومات د امام، مؤذن
او د خادم، غريب رشته دار او گاؤنډي وغيره خاص
طور د ضرورت مندو سيدانو صاحبانو داسې مالي
مرسته اوکړي چې دوئي او د دوئي بچي هم د اختر په
خوشحاليو کښې شريک شي.

صلو علی المييب
سلي الله عليه وسلم

فيضانِ مدينه محله سوداگران، زره سبزي منډلي کراچي

0313-1139278

+92 21 111 25 26 92

www.maktabatulmadinah.com / www.dawateislami.net

feedback@maktabatulmadinah.com / ilmia@dawateislami.net